

Vojna divja v vsej grozoti - Izvoz orožja prepovedan

Abesinski vojaki se bore z golimi rokami proti italijanskemu jeklu. — Z zavzetjem mesta Adua maščevali Italijani svoj poraz pred 40. leti. — Italijani barbarsko pobijajo ženske in otroke. — Okorno in počasno postopanje Lige narodov.

Addis Ababa, Abesinija. — Kakor se je že v naprej moglo pričakovati, prodira italijanska armada zmagovalno naprej v notranjščino Abesinije, puščajoč za seboj smrt in razdejanie. Abesinski bojovniki sicer zastavljajo njen pohod z brezprimerno hrabrostjo, toda kaj naj opravi sama hrabrost brez zadostnih obarmiranih sredstev napram armadi, ki je oborožena z vsem orožjem, katerega ji nudi "moderna civilizacija." Dočim se Abesinci borijo tako rekoč samo z golim življenjem in s starimi puškami ter par zastarelimi topovi, pride v italijanski armadi vojak s svojimi hrabrostjo kaj malo v poštev; glavno vlogo igra jeklo. Dočim bi na težko pristoplem ozemlju italijanski vojak kot tak kaj malo opravil proti obupno se borečim Abesincem, pa stori to zanje moderno orožje v polnem obsegu: Aeroplani, tanki in kanoni so glavna sila, ki zmaga.

S pomočjo te sile je Mussolinijeva armada preteklo nedeljo zavzela poleg drugih abesinskih mest tudi Aduo. S tem se je Italija končno maščevala za poraz, katerega je doživela v letu 1896 pri tem mestu od strani Abesincev, kateri so tedaj italijansko vojsko takorekoč popolnoma uničili. Tedaj pač še ni bilo znano sedanje strahotno moderno orožje in ste si stali obe armadi z enakimi sredstvi nasproti. Pač je veliko vprašanje, ali bi ne zadela Italijanov ista usoda tudi zdaj, ako bi jih ne varovalo jeklo, granate in bombe. Prvi oddelek vojske, ki je vkorakal v zavzeto mesto Aduo, je pripeljal s seboj velik kamenit spomenik, ki ga je postavil v mestu in ki nosi napis: "Padlim junakom Aduo". To ima biti v spomin tistim, ki so padli v letu 1896.

Koliko je padlo Abesincev pri sedanjih obrambi mesta, se ne more natančno ugotoviti. Po italijanskih poročilih znaša število abesinskih trupel okrog 2000, dočim trdijo druga poročila, da jih je padlo "na tisoče in tisoče." Žalostno in najbolj obsojanja vredno pa je to, da je med padlimi žrtvami tudi veliko število žensk in otrok, ki so jih pobili italijanski aeroplani z bombnimi napadi iz zraka. Glede tega je abesinski cesar izdal v nedeljo proglas, v katerem ostro žigos "civilizirano" Italijo. V njem pravi, da je pričakoval, da se bodo Italijani borili samo proti njegovim vojakom, nasploh pa zdaj njih aeroplani bombardirajo mesto, v katerem ni bilo nobenih vojakov, ker so bili mobilizirani, in je njih napad veljal le ženskam in otrokom. Cesar pa je ponovno izrazil svoje zaupanje v Ligo narodov, da bo končala to klanje.

Liga narodov pa se je naotno pokazala kot skrajno okorna in počasna diplomatska mašina. Dočim divja v Afriki

KRALJ SE NOČE ODPOVEDATI

Bivši kralj Alfonz še vedno zahteva prestol.

Rim, Italija. — Španski monarhisti so naslovili na bivšega svojega kralja Alfonza apel, naj bi se odpovedal zahtevam po španskem prestolu in naj bi te pravice izročil svojemu sinu Don Juanu ob priliki, ko se bo zadnji oženil, češ, da bi s tem monarhisti v Španiji znatno pridobili. Bivši kralj pa se je preteklo nedeljo izrazil, da niti ne misli na to, da bi se odpovedal svojim pravicam. Svojemu sinu bo, ko se bo ta oženil v kratkem z neko princezino de La Esperanza, dal običajno darilo in to bo vse, kar bo storil zanj.

NAGLA SMRT ROJAKINJE

Chicago, Ill. — Med tem, ko je nakupovala v neki trgovini "downtown" preteklo soboto dopoldne, je postala Mrs. Josephine Cervinec, 2720 So. Turner ave., žrtev možganske kapi. Hitro je bila prepeljana v bolnico sv. Antona, toda vsaka pomoč je bila brezuspešna in je po štirih urah izdihnila. Truplo pokojne teži v kapeli pogrebnega zavoda Louis Zefran, od koder se bo vršil pogreb to sredo s sv. mašo v cerkvi sv. Štefana ob 10. uri. Rojena je bila pokojna v Ljubljani leta 1892 in zapušta tukaj soproga in enega sina, v Evropi enega brata in eno sestro, drugo sestro pa v Južni Ameriki. — Večni pokoj pokojni, preostalim sožalje.

LAKOMNOST ZAHTEVALA OSEM ŽRTEV

Chicago, Ill. — Pretresljivi obredi so se vršili pretekli petek v cerkvi Angela varha na 717 Forquer st. Bil je namreč pogreb peterih mladih otrok in njih očeta, družine Cappola, in poleg njih dve osebi druge družine. Vseh osem je našlo smrt v plamenih, ko je gorela hiša na 558 Taylor st., in žrtev so postali lakomnosti za denar enega moža. Kakor se namreč ugotavlja, je grocerist, ki je imel v poslopu svojo trgovino, najel za požig nekega moškega samo zato, da bi dobil par tisočev zavarovalnine.

vojna v vsej strahoti, so se pa v Ženevi bavili razni odbori celi teden z vprašanjem, ali sploh kakva vojna obstoji. In če vojna obstoji, kdo jo je začel in zakrivil. S takimi vprašanji se bavi birokratična Liga. Svet Lige narodov od ponedeljka uradno sploh še ni priznal, da je kje kakva vojna. Za ponedeljek se je sklicalo zborovanje Liginje sveta in upanje se je izražalo, da bo grmenje kanonov končno prodrl skozi zamašena ušesa diplomatov.

MESTO SKORAJ BREZ MLEKA

Mlekarne zahtevajo pomoč od gubernija.

Chicago, Ill. — Zveza tukajšnjih mlekarj je preteklo nedeljo objavila, da bo popolnoma pošla zaloga mleka, ako ne bodo oblasti kaj ukrenile, da se bo mleko lahko uvažalo tekem 24 ur. Mlekarne so poslale zahtevo guberniju Hornerju, naj nastopi proti stavkujočim farmarjem, četudi bi bilo potrebno proglasiti obsedno stanje. Kakor že znanu, so mlekarji farmarji na stavki, ker zahtevajo povišanje cene mleka, ki ga prodajajo, in sicer od sedanjih \$1.75 za sto funtov na \$2.50. Farmerski piketi so tako uspešno razpostavljeni po cestah, ki vodijo v mesto, da ustavijo vsak truck, naložen z mlekom in ga ali prisilijo, da se vrne, ali pa mu izlijejo mleko a cesto.

REKORDNA POZABLJIVOST

Chicago, Ill. — Težko si je misliti bolj pozabljivega človeka, kakor je 30 letni farmer Bruce Bacon iz Charlevoix, Mich. Pretekli petek se je oglašil ta mož na tukajšnji policiji in prosil za pomoč, da najde svojo ženo, ki je nekje v Chicagu. Pred nekaj dnevi se je oženil, ko je bila njegova izvoljenka na počitnicah v njegovem domačem mestu. Prišla sta nato v Chicago in stanovala pri ženinem očetu. Omenjenega dne je šel Bruce "downtown", toda tukaj je pozabil na vse, kar zadeva njegovo ženo. Pozabil je, kje stanuje in enako tudi, kako je ženinovo prvo ime. Spominjal se je le toliko, da se njegov tast piše Gross, toda njegovega prvega imena se tudi ni mogel spomniti. Ker se ni vedel kam podati, je ostal na policijski stražnici čez noč.

BORAH PROTI VMEŠAVANJU AMERIKE

Caldwell, Idaho. — Znani zvezni senator Borah je pretekli petek v nekem govoru izrazil ostro obsodbo nad Italijo in obenem pozval Ameriko, da se mora držati izven vsakega evropskega spora. Afriško vojno je označil kot osvajevalno vojno in povdaril, ako bi bil on Abesinec, bi raje umrl v kavernah, kakor pa bi odstopil en sam čevljev svojega ozemlja Italiji. Dejal je dalje, da je on proti temu, da bi se žrtvovalo življenje enega samega ameriškega fanta za ureditev magari vseh evropskih meja.

JAPONSKA IZJAVILA NEVTRALNOST

Tokio, Japonska. — Dočim je sedanji italijanski pohod v Afriki popolnoma podoben svoječasnemu japonskemu v Mandžuriji, vendar kaže japonska javnost svoje nasprotstvo napram italijanski akciji. Kolikor se oficijelne vlade tiče, bo po izjavi nekega govornika ostala v tem sporu nevtralna. Ta nevtralnost pa ne bo zadrževala Japonski, da bi se ne pridružila kazenskemu postopanju proti Italiji, ako ga bo podvzela Liga narodov in ako bo Japonska k temu povabljena

BARBARSKI ČINI ITALIJE

Stockholm, Švedska. — Švedsko časopisje izraža ogorčenje nad počenjanjem Italijanov v Afriki. V uvodnih člankih se zlasti žigosajo zračni napadi italijanskih aeroplanov na civilno prebivalstvo. Neki list piše: "Barbarski zračni napadi na odprto mesto kažejo nižino kulture te države, katera se je čeli čas bahala, da je njeno poslanstvo, da prinese v 'barbarsko Etiopijo' civilizacijo." Neki drugi list pa izjavlja, da tvori Italija točasno sramotni madež na človeštvo.

KRIŽEM SVETA

Vatikan. — Ekonomski oddelk Vatikana je pretekli petek objavil nove cene življenjskim potrebščinam, katere so znatno višje od sedanjih. Do povišanja je privedla vojna in se je v mestu Rimu občutilo že pred par tedni.

Rim, Italija. — 4000 Italijanov, ki so prišli iz različnih krajev tujezemstva na obisk domov v Italijo, se je prostovoljno prijavilo za vojno službo in zdaj dobivajo potrebno vežbanje. Od prostovoljcev je 500 iz Zed. držav.

Pariz, Francija. — Vseled neprestanega deževja je grozila mestu Lyons podobna katastrofa, kakor v letu 1932, ko je zemeljski plaz podslučil več hiš. V ogroženem delu mesta se je moralo prebivalstvo izseliti, ko se je podrli ena hiša in pokopala v razvalinah dve osebi.

London, Anglija. — Ustanovila se je tukaj družba s kapitalom \$25,000, katere namen je, da pospeši uvedbo rednega zračnega potniškega prometa preko Atlantika med Evropom in Ameriko. Promet bi šel z Danske, preko Skotske in Kanade v Zed. države.

DVA VAŽNA PROGLASA

Dva predsedniška proglasa imata namen prepričati, da bi se Amerika zamotala v vojni spor.

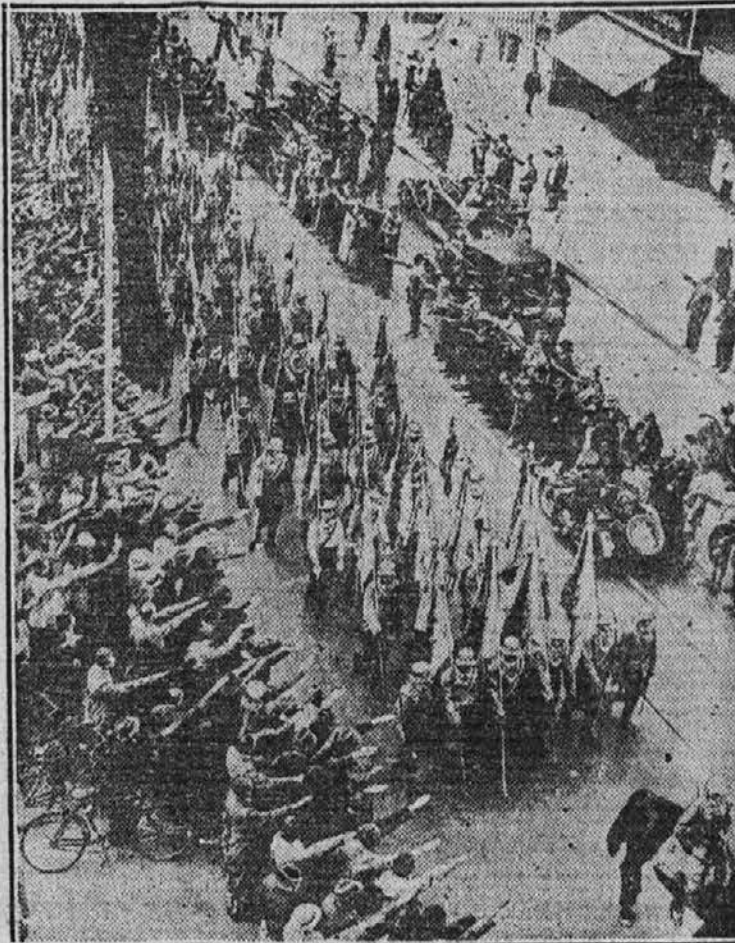
Washington, D.C. — Po naročilu, ki ga je izdal predsednik Roosevelt na svojem potovanju po vzhodu, je državni department izdal koncem zadnjega tedna dva važna proglasa, nanašajoča se na sedanjvo vojno stanje med Italijo in Abesinijo. Prvi oglas prepoveduje izvoz orožja v bojno državo, drugi pa svari Amerikance, da ne potujejo na ladjah omenjenih držav.

Prvi proglas, izdan v soboto zvečer, povdarja, da vsako podjetje, ki bi izvažalo orožje bodisi Italiji ali Abesiniji, stori to na svojo lastno odgovornost in nima od vlade pričakovati nikake zaslombe. Med orožje se v proglasu prištevajo vse vojne potrebščine, od samokresa do aeroplana. Drugi proglas, izdan v nedeljo, svari Amerikance, ki potujejo v inozemstvu, naj se ne poslužujejo ladij, ki so last katerega od bojno držav. Za življenje tistih, ki bi ne upoštevali te odredbe, ameriška vlada ne bo odgovorna. Ta proglas zadene samo Italijo, kajti Abesinija nima nikakega brodomstva.

13 LET NOSIL V SEBI ŠIVANKO

Michigan, City, Ind. — 47 letni Anth. Cipares, po poklicu zavarovalniški agent, je občutil pretekli petek bolečine v svoji levi nogi in je odšel k zdravniku. Ta je ugotovil, da ima mož v nogi iglo in pacient se je nato spomnil, da se mu je igla zadržala v nogi pred 13 leti, a je na njo popolnoma pozabil. Operacija se je izvedla brez vsakih posledic.

BOJNI DUH V NEMČIJI

Prizor z nazijske konvencije v Nürnbergu, katere se je udeležilo nad pol milijona nazijev. Slika kaže del volikanske parade, ko je defilirala pred Hitlerjem z razvitimi starimi bojnimi zastavami. Nemčija sicer izjavlja, da bo v sedanjem sporu ostala nevtralna, vendar pa je njena močna armada pripravljena za vsak slučaj.

Iz Jugoslavije.

Znamenite in dragocene slike odkrivajo v stari Marijini cerkvi v Crngrobu na Gorenjskem. — Cele čebelnjake uničujejo razni tatovi po krškem okraju. — Smrtna kosa. — Druge novice in vesti iz domovine.

Najznamenitejša starinska cerkev

Crngrob je ena najznamenitejših starinskih cerkev na Slovenskem in morda še daleč okoli. Že od srednjega veka je to priljubljen romarski kraj, ki leži v prijazni legi okraj Zabnice pri Skofji Lohi. Cerkev je dal sezidati nedolgo časa pred letom 1400 neki brziški škof, ki je imel tam blizu svoje letovišče. Ime Crngrob izvira iz nemškega Zar Erengruben in cerkev je ena najlepših umetnin zadnjega gotskega sloga.

Ker je pa starinska cerkev zelo potrebna obnove, so jo pričeli letos z vso opreznostjo, kakor se pristojna stari častiljivi zgodovinski in umetniški stavbi ogledovati. Previdno so odkrivali omet in s tem ugotovili, da je na cerkvenih stenah kar več plasti ometa in na njih pa freske iz 14. in 15. stoletja. Najdragocenejša odkritje ki so ga do sedaj našli je pa slika ki je bila odkrita na zunanji steni cerkve. Je to vrsta kakih 50 malih fresk, katere učenjaki občudujejo. Odkrivanje vodi znani slovenski strokovnjak akademski slikar M. Stern, delo odkrivanja plasti pa vrši z veliko previdnostjo g. Oblak, gojenec slikarske akademije v Zagrebu.

Tatovi — specialisti za med

Krško, 16. sept. — V zadnjem času so se pojavili v tukajšnji okolici posebne vrste tatovi, ki jim gre v slast zlasti med, katerega kradejo in pri tem uničujejo seveda tudi cele panje čebel v veliko škodo pridnim čebelarjem.

Pred dobrim tednom so napravili tatovi tak nepričakovan "obisk" v čebelnjak g. Bizjaka na Pristavi ter mu ga uničili. Odprli so devet panjev. Iz osmih panjev so pokradli po štiri sate z medom. Panj so zažveplali, da so čebele poginile, nakar so pričeli šele s tatinskim poslom. Drugi dan, ko je gospodar opazil tatvino, je zadevo prijavil orožnikom. Malo pred tem pa so tatovi pokradli dva panja čebel na Dmrovem. En Žnidaršičev panj so ukradli g. Kamilo na Gorici, kjer ima svoje pašišče. O vseh navedenih tatvinah ni ne duha ne sluha o panjih in čebelah.

Pesem noža

V zadnjem času, tako poročajo iz Ptuj, so v okolici za nekaj časa prenehali številni pretepi in pokolji in ljudstvo je že mislilo, da so se fantje spametovali in da bo konec tega divjaštva. Na žalost je pa spet prišlo pred kratkim do prerakanja med posestnikovim sinom J. Janžekovičem in viničarjem Antonom Hojnikom, oba iz Senčaka, Radi neke zadeve se nista

mogla strinjati in tako je v prepiru spet imel odločilno besedo nož in sicer je Hojnik zabodel Janžekoviča, da je ta kljub vestni domači negi podlegel poškodbam.

Obsojena

Pred mariborskim kazenskim senatom je bila te dni obsojena 50 letna krošnjarka, žena Ivana Kozljanič, ker je z namenom da bi prišla do zavarovalnine, sama zažgala svojo hišo. Obsojena je bila na 8 mesecev strogega zapora. Mož in hčerka, ki sta bila obtožena da sta sodelovala, sta bila oproščena.

Čehoslovaška kupuje jugoslovansko pšenico

Poročajo, da je predsednik čehoslovaške monopolne žitne družbe pred kratkim prispel v Beograd, da se tam pogodi z izvozno družbo za nakup 10.000 vagonov pšenice.

Smrtna kosa

V Mariboru je umrla Marija Žuraj, zasebnica stara 83 let. — V Ljubljani je umrla Marija Lužar, soproga banškega šolskega nadzornika. — V mariborski bolnici je umrl Ivan Kodrič iz Zg. Brežnice, župnika Laporje, ki je podlegel operaciji na slepiču star 18 let.

Zlata poroka

V župnijski cerkvi v Laborju sta pred kratkim obhajala zlato poroko Jožef in Marija Gumzej.

Lep dan v Rajhenburgu

Za praznik Marijinega rojstva se je zbralo v cerkvi Lurški Gospe v Rajhenburgu, nad 10.000 vernikov, ki seveda niso mogli vsi naenkrat v cerkev. Bila je to zahvalna pobožnost, za tako dobro uspele evharistični kongres v Ljubljani. Mnogi verniki so in mladeničev, žena in deklet in otrok, so se zbirale že v soboto in napolnile prijazen trg Rajhenburg.

Huda nesreča

Huda nesreča je zadela posestnika Mihaela Kranjca v Hočah. V gospodarskem poslopu je namreč začelo goreti in ognjeni zubli so na mah objeli vse poslopje. Še preden so se domači prav zavedli, je tudi živina postala žrtev plamenov. Posestnik trpi škodo nad 100.000 dinarjev.

Karambol

Avtomobilist Rudolf Vrhovšek je v Mariboru z veliko silo zadel v voz izvoškega Jakoba Zdavca. Trčenje je bilo tako močno, da se je voz pokomljal, konj je pa bil tako poškodovan, da so ga morali zaklati. Izvošček trpi več tisoč dinarjev škode.

AMERIKANSKI SLOVENEČ

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevoov po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsak dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številke v tednu je čas do četrtka dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

In med nami?

Včeraj smo na tem mestu omenili preganjanje katoličanov v Mehiki. Kaj neda, ko čitamo slična poročila se nam naši bratje po veri zasmilijo. Radi bi jim pomagali in jih rešili iz strašnega položaja, v katerem se nahajajo.

Kaj pa mi sami, smo li popolnoma varni pred brezverstvom? Kdaj kaj razmišljamo o tem? Pa se pogledimo danes v to misel za par tihih minut in pogledimo, kako je med nami v tem oziru.

Tudi med nami ameriškimi Slovenci so močno na delu protiverski elementi. To delo je začelo pred skoro 40. leti in gre dosledno naprej v svojem prizadevanju, da izruje iz slovenskih sre ljubezov in vero do Boga. Žalostno je, ali resnično je, da njih delovanje ni bilo brez uspeha. Nasprotnikom se je posrečilo podjarmiti celo narodno jednoto za protiversko borbo, katero imajo vpreženo v svoj socialističen voz. Poslužujejo se sploh vseh načinov v borbi proti veri, katero so prinesli seboj čez morje slovenski delavci, kot dragocen zaklad.

In kakor smo povdarili včeraj, da so morali spati in kimati mehiškani katoličani, ko so njihovi nasprotniki potajno delovali, da so prišli na oblast, tako smo kimali in spali tudi ameriški Slovenci, ko smo dopustili, da je peščica slovenskih socialistov dobila v roke kontrolo nad narodno jednoto, katero zdaj pridno rabijo kot glavno trdnjavo v boju proti katoličanstvu. S tem so dobili v roke dnevnik in tednik, s katerim se dosledno borijo proti veri in cerkvi med nami. In vse to plačuje in vzdržuje s svojimi krvavi mi žulji članstvo, ki je v veliki večini katoliško.

Prav isto članstvo je spalo in kimalo, ko so socialisti na neki konvenciji spravili v pravila jednote točko, ki prepoveduje vsakemu članu, če bi bil kdaj izvoljen v kak cerkveni odbor, pravico do odbora v društvih, ter tem odreka to pravico prav tako, kakor jo odreka raznim zločincem, kot poneverjevalcem, goljufom, itd. Z drugo besedo, slovenski socialisti, ki vladajo jednoto smatrajo, kdor zna tolmačiti besede, katoličana za tako malovernega in za tako nevarnega, kakor zločince, katerim na isti način odrekajo pravico biti voljen v odbore. Ako bi imeli katoličani v jednoti odprte oči, bi gotovo do kaj takega ne prišlo. Kaj drugega je to, kakor velika zaspanost?!

Povdarili smo že ob neki priliki, da naši ljudje večkrat pravijo: češ, morda je v Mehiki, na Ruskem, že res, da se katoličanom hudo godi; toda med nami Slovenci pa še ni tako hudo v tem oziru. Tudi taka trditev je pravcata zaspanost in nič drugega! Povdariti in naglasiti je treba na ves glas to le resnico: da ako je slovenskim socialistom pri narodni jednoti že sam cerkveni odbor (cekmošter) tako nevaren element, da se iz strahu pred njim vkovali v pravila posebno točko, da so mu zabrani vsako pravico priti v kak urad, kaj bi ti ljudje počeli še le z duhovniki in katoličani sploh, če bi kdaj prišli kje do kake politične oblasti? Da bi vsakega, ki bi se za katolištvo in za svojo

vero postavil, na ražnju vrtili, menda ni nič preveč povedanega! Samo prilika bi se jim naj ponudila, pa bi videli kako "usmiljeni angeljni" bi znali biti do katoličanov naši socialisti!

In mi? Naprej kimamo, se z njimi pri raznih društvih bratimo, podpiramo njih tisk, itd. Ta pravi, kaj bi se zamerjal. Drugi, sem v businessu, moram z vsemi bit... Tretji, eden drugemu moramo pomagati, itd. Vsi ti pa, ki tako trdijo se ne zavedajo, da s takim ravnanjem le pomagajo nasprotnikom pri njihovem delovanju proti veri in katoličanstvu. Nasprotniki to našo slabost razumejo in isto tudi pridno v svoj prid izrabljajo. Socialistični izdajatelji raznih listov hodijo okrog katoliških trgovcev in obrtnikov po oglase in sramotno in za katoličane prav žalostno dejstvo je, da so socialijastične publikacije mnogokrat napolnjene z oglasi katoliških trgovcev. Kadar pa kdo pride okrog za oglase za katoliške liste je pa vse polno izgovorov, kot slabi časi in bogvedi kaj še vse. Za socialijastične liste pa je denar! To je žalostna slika za katoličane! In dokler bomo katoličani tako malozavedni, potem se le nikar ne čudimo, zakaj so nasprotniki uspešni v borbi proti katolištvu in veri. Saj jih sami podpiramo, sami plačujemo to, sami odobrujemo vse to — saj nasprotniki ne morejo biti drugače, kakor trdno prepričani, da s tem nam ustrezajo, saj jih pri tem delu sami gmotno podpiramo!

Po vsem tem je vprašanje: Ali bomo katoličani sploh kdaj postali zavedni v tem oziru?

Kaj praviš na to ti, ki čitaš te vrstice?

V DETROITU VEDNO KAJ NOVEGA

Detroit, Mich.

Zopet se je nabralo nekaj novic, veselih in žalostnih, da jih obesimo na ta velik zvon. Najprej bom poročal žalostno vest, da je preminula Mrs. Ana Srebrnak. Rojena je bila pred 57 leti v Vrhu, vas Speharje. V Ameriki je bivala 34 let. Bila je več let na bolniški postelji in s toliko potrpežljivostjo prenašala svojo težko bolezen, da je nemogoče popisati. Zapuštač žalujočega moža, pet sinov in eno hčer. Eden izmed sinov se uči za duhovniški stan in ima še dve leti do svojega cilja. Sirota Mrs. Srebrnak, se je silno veselila tega trenutka, da bo videla sina kot Gospodovega služabnika pred njegovim oltarjem, pa ni učakala tega trenutka. — Kako veliko število prijateljev in znancev je pokojna imela, je pa pričal njen pogreb, ki je bil po mojem mnenju naravnost veličasten. Pogrebne obrede je opravil č. g. Father Odilo. — Hvala Vam Father Odilo za lep govor, ki ste ga imeli pri slovesu ranjke Srebrnakove mame!

Na bolniški postelji se nahaja Miss Ljudmila Kovachek in ji želimo, da čimprej okreva. — Mr. John D. Judnich se je pred par tedni pobil pri delu in mu tudi želimo, da bi čimprej okreval.

Na evharističnem kongresu v Clevelandu, je bilo zastopanih tudi precej Detroitčanov, ki so zastopali v Clevelandu

slovensko faro sv. Janeza Vianeya. Nazaj grede so bili nekateri nesrečni. Ponesrečile so se Mrs. John Judnich in Mrs. Mike Bahor. Bus, na katerem so se vozile, je zavozljal v vlak. Sreča v nesreči je ta, da niso nevarno poškodovane. Pa, saj veste, ženske rade jamrajo, če je nevarno ali ne.

— Na oklicih imamo kar tri pare. Tudi poročevalec je povabljen na eno ohcet. Se bomo plesali na stara leta. — Več o tem bom še poročal.

V nedeljo 19. oktobra priredi dr. Najsv. Imena takozvano vinsko trgovatv v St. John Vianey dvorani. Za to trgovatv se išče izurjene tatarje, ki bodo znali gozdatje krasti. Navsezadnje se vam tega greha še spovedati ne bo treba, samo pred strogega sodnika nas bodo tirali, pa bo mirna Bosna. Za dober prihranek in dobro pijačo bo skrbel odbor.

Poročevalec

ŽALOSTNA VEST IZ STARE DOMOVINE

Pueblo, Colo.

Te dni sem prejel tužno vest iz stare domovine, namreč iz Blok, fara Sv. Trojica vas Jeršanovo, da je tam za vedno zatisnil oči moj oče Janez Mramor v starosti 87 let. — Rajni je bil rojen v Zavrhu. Po domače se je reko pri Michaelovih. — Tukaj zapušta mene, v starem kraju pa vdovalo in več otrok, ki so že vsi odrasli. Bodi mu lahka domača zemlja in naj mu sveti večna luč. — Pozdrav vsem

čitateljem.

John Mramor

ŽIVLJENJE SLOVENSKEGA MISIJONARJA MED DIVJAKI KIVARCI

Misijon med Kivarcji, začel v prejšnjem stoletju od jezuitov, ni dal zaželjenega sadu in to radi divjaškega značaja teh sinov narave, ki biva na vzhodu republike Equador.

Ze Spanci v 16 stoletju in pozneje Paruvanci, so želeli priti do njih, bodisi na katerikoli način. Poskušali so prekorčiti Kraljevske Ande, vendar so se morali vrniti, ker so imeli pred seboj strašnega sovražnika, sovražne divjake Kivarcje. S časom so prišli Spanci samo v bližino, med nje niso mogli, in zgradili so lepe trge, kot: Valladolid s 25.000 prebivalci, Logrono s 15.000 prebivalci in Sevilla de Oro s 25.000 prebivalci. Kivarcji pa niso mogli gledati in prenašati mirnih sosedov, zato so vse te trge požgali in pomorili njih prebivalce. — Ta dejanja so žive priče, kako zelo težko je priti do teh divjakov, (le križ je imel to moč). Še veliko težje jih je pa pregovoriti in pripraviti za našo sv. vero.

Število Kivarcjev se ne da natančno dognati, ker živijo raztreseni. V vsem našem apostolskem vikarijatu, ki je večji kot Jugoslavija, je tu pa tam raztresenih precej patriarhalnih družin, ki tvorijo, lahko rečemo, svojo lastno republiko. Tu v Meidezu jih je mnogo in vsaka družina ki ne šteje večkrat več kot 60 članov, ima svojega poglavarja, ki je ob enem poglavar, duhovnik, sodnik in vedeževalec. Tu v Meidezu je tudi precej Indijancev, (Canaris), in nekaj belih. Ti so prišli za križem. Videč Kivarcji misijonarje in nekaj belih, niso do sedaj pokazali slabe volje. Le katolizacija in civilizacija napreduje med Kivarcji z znojem na čelu in z največjim tajejanjem in trpljenjem. Mi misijonarji moramo večkrat, (okrog 5 do 6 krat) na teden trpeti lakoto in žejo. Na misijonskih potovanjih smo brez strehe in brez vinarja. — Pred kratkim sem hotel obiskati eno Kivarijo in radi reke, ki je bila zelo velika, nisem mogel čez. Noč me je vjela v pragozdu. Zlezel sem na drevo in tam spal do drugega dne.

— To je pa samo en zgled. Ne svetli še mnogim Kivarcem luč pravo vere. Še kraljuje satan v teh pragozdovih. Zato sem sklenil zgraditi cerkev Kristusu Kralju, naj On kraljuje v srcih teh divjakov, naj On obilo poplača vsem onim ki žrtvujejo kaj za to prekrasno delo. — Bom že poročal o Kivarcih kaj več. — Priporočam in trkam na vašo srecu ameriškimi Slovenci za cerkev Kristusa Kralja v Mendezu. — Vaš prevdani rojak

p. Bogomil Trampuž, salezijanski misijonar

32. PISMO O DOMOVINI

Piše: P. Aleksander

V Maribor sem namenjen. Svoje rojstno mesto. Ali ni grdo, da sem imel toliko časa za vse druge kraje, za "Marburg", to važno obmejno mesto, ki mu ga ni para na svetu, glavnemu mestu Štajerske, Prekmurske in Prlekije, sem imel pa samo 24 ur in še te so bile med zadnjimi urami mojega bivanja v domovini...?

Zdaj sem šele spoznal, da trije meseci niso nič. Kadar vamaš dopust za domovino, ga vzemi za dobro leto.

Na poti čez Dravegrad v Maribor se živo spominjam strašnega dogodka, ki sem ga oni dan doživel, ko sem se na Koroško peljal. Pozabil sem ti ga omeniti, dragi bravec A. Slovenca Kar naenkrat se je vlak ustavil. Kakor blisk se je med potniki raznesla vest, da se je zgodila nesreča. Spravimo se ven iz vlaka: grozni pogled se nam nudi, vsa kolea krvava. Mlad fant trinadvajsetih let se je vrغل pod vlak. Odložil je sukno z dokumenti, očala in klobuk ob bližnjem mostičku. Si lahko misliš, kako smo se počutili, ko smo zvedeli, da glava nesrečnika še visi na lokomotivni prečnici, vsi drugi udi pa so viseli razmesarjeni po cellem vlaku in po tračnicah. In trajalo tri minute, pa smo šli naprej. Z zgražanjem sem vprašal, kaj nimate pri vas nobenih "Coronerjev" ki pridejo konstatirati smrt in ki dajo potem dovoljenje, da se vlak lahko odpre? V Ameriki sem bil tudi nekoč priča, ko smo povozili nekak avtokar, pa je vlak stal celo uro. Odgovorili so mi: ni časa, vlak mora naprej. Pokrili so raztresene in zbite kosti, pa hajdi naprej.

Lepa podoba življenja: kaj si človek? Nič. Pobjeje te, vlak življenja gre pa naprej. Ti časa. Krasna je savinjska dolina po tej poti. Kakor rožnovenec vselega dela z jagodami, lepimi vasicami in kraji.

Petrovče, Zalec, Polzela, Braslovce, Šoštanj, Velenje, Mislina, Dovže, Slovenji Gradec, St. Janž, Meža in še vse druge. Druga za drugo se vrste...

Rad bi se bil ustavil in v Velenju obiskal starega znanca Rev. J. Salovna, ki je časih v La Sallu župnikoval, toda nisem utegnil, ker se mi je mudilo. Pač pa sem se ustavil v Slovenjem Gradcu, kjer sem obiskal prijatelja Simna Kotnika, Stefana Horvata, župnika Starega Trga in Podgorje. Seznanil sem se tukaj tudi z g. Kordešom iz sv. Lenarta pri Slov. Goricah, ki se je ravno kar vrnil iz Nemčije, kjer je obiskal naše izseljenke po Westfalskem. Mnogo zanimivega je povedal, če bom dobil dovoljenje od urednika našega, bom vsa njegova pripovedovanja še enkrat v Slovencu podal. Jarko zanimiva so. Kaj sodi očitno Hitlerju in njegovem pokretu, kako je res z vso to stvarjo v Nemčiji in druga vprašanja. Takoj, ko bo tiskano moje

40. pismo, ti kaj povem o tem zanimivem potovanju. Skočil sem tudi za dober poldan na Sela k svoji sestri, ki ima službo učiteljice v tem kraju. To je kraj, kjer pisatelj Ksaver Meško župnikuje. Imel sem čast, da sem govoril z njim. Živno se je zavzemal, ko sem mu slikal življenje naših rojakov v Ameriki, ko sem mu pripovedoval o vsem socialnem gibanju, ki je zavelo po naši deželi, o razmahu in bodočnosti katoliške Cerkve v Severnih Državah. Kako dolgo sem si želel, da bi mogel kdaj iz oči v oči pogledati temu ljubljencu slovenskega naroda, tako radi smo nekdanj in še danes radi prebiramo njegove knjige. Želja mi je bila izpolnjena. Kar dobro uro in pol sva kramljala. Izročil mi je poseben pozdrav za vse Slovence širom Amerike, posebno pa bravcem A. Slovenca, katoliškega dnevnika.

Od Dravograda naprej sem se pa spet malo jezil, da mi je dopust tak kot kratak. Rad bi se bil ustavil pri g. Janezu Oblaku, ki mi zadnje čase veliko pomaga pri delu za Ave Marijo. Župnikuje pri sv. Lovrencu na Pohorju. Piše za Ave Marijo krajše sestavke in članke, ki jih naši bravci tako radi prebirajo. Tako sem mogel samo od daleč, iz vlaka mahnuti v pozdrav sv. Lovrencu in dobremu g. Janezu. Bog živi oba.

Maribor se je tudi zelo razvil v zadnjem desetletju. Seveda ne tako kot prestolnica slovenska — Ljubljana, toda širi in razteguje se na vse strani. Polno novih hišic in vil je v okolici, tako da je dobil še tretjo železniško stacijo, Tezno in Pobrežje. Govore, da bo Dr. Anton Korošec v najdoglednejšem času združil vsa predmestja z Mariborom, tako da bo imel Maribor 50 tisoč prebivalcev. Tako Maribor, kakor Ljubljana in druga mesta. Celje je do dobilo ta dar od novega notranjega ministra. Vsa mesta hočejo povečati in centralizirati. Skrit namen je pa menda tudi ta, mislim da ga lahko povem, saj je javna tajnost. Da iztrgamo te velike postojanke iz rok mestnih frakarjev, ki so bili vedno liberalni in so hoteli iz teh starih, petih trdnjav komandirati tričetrt Slovenije, ki ni nikdar volil nje in zanje.

Brihtna poteza. Politiki morajo biti dobri šahisti.

Brat moj, ki je za kaplana pri mariborski frančiškanski cerkvi, me je takoj vzel v svoje varstvo in mi Maribor razkazal. Kako sem se čutil, ko sva ves Maribor prebrleda v treh urah. Saj ga nič ni. Časih, ko sem bil študent tod okrog, sem mislil, da je Maribor največje mesto sveta. Amerika s svojo razdaljenostjo in s svojo brzino ti vzame ves smisel za presojno razdaljo. Tako neskončno majhna in tesna se mi je zdela domovina. —

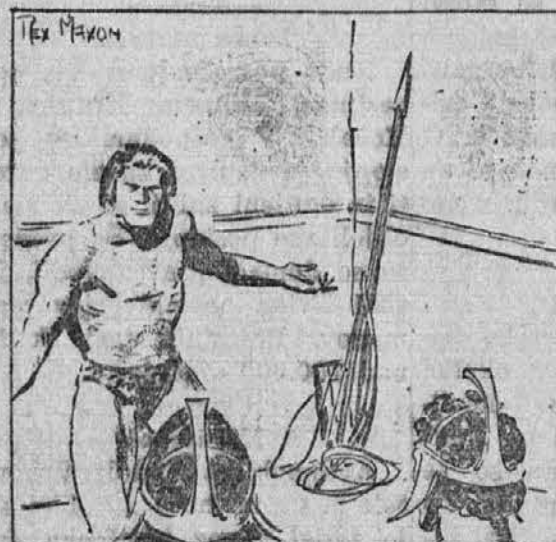
Oglašajte v dnevniku "Amerikanski Slovenec"!

ZLATO MESTO IN TARZAN

(23)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

"Ali so možje iz mesta Athne taki kot jaz?" vpraša Tarzan. "Je mar njihovo orožje tako kot moje? Pogledaj moje orožje, tam le v kotu je." — Celo starejši častnik je ob pogledu na Tarzanovo orožje postal pozoren in dal ostalim znamenje, da želi natančno pregledati to Tarzanovo čudno orožje.

Na častnikovo povelje je eden vojakov z vso previdnostjo prinesel Tarzanovo orožje: sulice, lok, tula za puščice, travnatno vrvi in nož. Častnik je vse zaporedoma dobro in natančno pregledal, a tudi previdno. "Kaj misliš, zakaj je vse to Gemnon?" je nazadnje vprašal častnik mlajšega vojaka.

Ko sta oba skupaj še enkrat dobro pregledala vse Tarzanovo orožje z vso skrbljivostjo, je častnik Gemnon, mlajši častnik zelo važno: "Morebiti je ta stvar uporabna za kake manjše živali, kajti za večje se mi zdi popolnoma brez pomena." — "Dajta meni, vama pokažem kako se to rabi," pravi Tarzan.

Tedaj je mladi častnik Gemnon podal Tarzanu zahtevano orožje, a že ga je Tomos posvaril: "Previden bodi, Gemnon, morda je to samo zvijača močnega moža, da pride zopet do svojega orožja, s katerim nas lahko pobije." Tarzan pa hodi z lokom in puščami v roki po sobi in se ozira okoli.

DENARNE POŠILJATVE

odpravljamo redno po dnevniemu kursu v Jugoslavijo, Italijo, Nemško Avstrijo in vse druge dele sveta. Denar dobijo prejemniki točno in zanesljivo direktno na dom brez vsakega odbitka. Cene so podvržene spremembi kursa. Včeraj so bile naše cene:

Dinarji:	Za izplačila v dolarjih:
Za \$ 2.75 100 Din	Za \$ 5.00 pošljite \$ 5.75
Za \$ 5.15 200 Din	Za \$ 10.00 pošljite \$10.85
Za \$ 7.30 300 Din	Za \$ 15.00 pošljite \$16.00
Za \$ 9.70 400 Din	Za \$ 20.00 pošljite \$21.25
Za \$ 11.75 500 Din	Za \$ 25.00 pošljite \$26.50
Za \$ 23.50 1000 Din	Za \$ 50.00 pošljite \$51.50

Lire:
Za \$9.35 100 lir; za \$44.50 500 lir in za \$88.20 1000 lir

Vsa pisma in pošiljate naslovite na:

John Jerich

(V pisarni Amerikanskega Slovenca)

1249 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.

Tvoj nedeljski tovariš.

TEDENSKI KOLEDAR

13 Nedelja — Sv. Edvard
14 Ponedeljek — Sv. Kalist
15 Torek — Sv. Terezija
16 Sreda — Sv. Otmir
17 Četrtek — Sv. Marjeta Alahok
18 Petek — Sv. Luka
19 Sobota — Sv. Peter Alkantara

Rev. J. C. Smoley:

OSEMNAJSTA NEDELJA PO BINKOŠTII

Čudno: Niti Betlehema, kjer je bil rojen, niti Nazaret, kjer je živel skrito s svojimi starši do 30. leta, niti Jeruzalema, kjer je stal hram njegovega Očeta, ne imenuje Kristus "svojega mesta", pač pa Kafarnaum, kjer je imel hišo njegov učenec Peter. Tam je bil Kristus kakor doma, kjer je stanoval Peter, tam je storil največ čudežev. Glejte, migljaj božje modrosti, ki ga dobro razumemo: Ona cerkev je prava, v kateri priznavajo Petra za glavarja. Po božji uredbi in milosti smo mi vsi državljani občani "njegovega mesta", sv. cerkve, božjega kraljestva. To je naša čast, naša slava, naša sreča. Kakšne dolžnosti pa imamo napram božjemu kraljestvu?

1. Za vsako varstvo svojega življenja, svojega imetja, svoje časti in svojih pravic, ki jih ima vsak državljani v državi, za vsa sredstva, ki so mu na razpolago za njegovo izobrazbo in jih uporablja, ima gotove dolžnosti, brez splošnevanja teh si reda v državi ne moremo misliti in predstavljati. V prvi vrsti je to pokorščina do obstoječih zakonov, ki veže podanika, če kdo ne posluša teh, zapade kazni, izrečeno ga morda celo iz države. Tako mora tudi občan, državljani božjega kraljestva, če hoče uživati pravice, spoštovati tudi dolžnosti, in tu stoji na prvem mestu: pokorščina. Če pri sv. krstu, ki je brana v božje kraljestvo, je povedano novemu državljanu: "Spolnjaj zapovedi: Ljubi..." In ti dve zapovedi ljubiti ste se širše razvedene v deseterih božjih zapovedih, o katerih obveznosti je Kristus rekel: "Nisem prišel zakon rušiti, marveč da ga spoim." Ne bodo šli v božje kraljestvo, ki samo pravijo: "Gospod, Gospod! Marveč ti, ki 'spolnjujejo voljo 'mojega Očeta'. In k svojemu

kakih represalij in tudi po vaseh, kjer so bile po teh dogodkih ojačane karabinjske in detektivske čete, so dali našim ljudem mir. Ostale nabornike pa sedaj ne kličejo več v trumah, ampak le bolj posamezno, k nabornim komisijam.

Ze 12.000 naših fantov v Afriki!

Gorica, sept. 1935. — Po Goriskem krožijo vesti, da je slo v italijanske kolonije vzh. Afrike že nad 12.000 naših fantov. Vest ni točno registrirana, toda glede na velike transporte vojaštva in na njihovo stanje v Afriki je gotovo, da je v tej masi vojakov več tisočev naših. Število je seveda zelo težko določiti, ker ni mogoče dobiti pravih virov.

Bolezni uničujejo naše mladence

Trst, sept. 1935. — V Sv. Križu pri Trstu se je vrnil iz Abesinije na bolezniški dopust neki mladenič. Vojaške oblasti so ga poslale domov, ker ga vsled prenapolnenosti bolnice niso mogli sprejeti, oziroma obdržati dalj časa v bolnici. Imenovan je obolen tako zvan rumeni mrzlici.

Odšel je v Afriko popolnoma zdrav in je bil po zunanjosti visok, stasit mladenič. Ko se je vrnil ga skoro nihče ni mogel takoj prepoznati. Oblosti so mu prepovedale govoriti o položaju vojaštva. Vendar pa je lahko starešem posamezniku, ki so že v Afriki vsi bolni in da strašno trpijo na tropskih boleznih. V obupnem položaju so zlasti vojaki iz severnih pokrajin Italije, ki niso navajeni na tamkajšnje klimo, zlasti ne na vročino.

Aretacije ob prihodu kralja v Trst

Trst, 3. sept. — Dne 1. sept. je kralj Viktor Emanuel III. slovesno odkril spomenik padlim vojakom, ki je postavljen na griču v bližini cerkve sv. Justa. Policijske oblasti so pa v tem času bile pridno na delu in so, kakor takrat, ko je kralj odkril spomenik N. Saura v Kopru, tudi sedaj, aretirale veliko oseb, tako v mestu in okolici. Govori se, da je število aretirancev več sto. V največjem številu so seveda med aretiranci Slovenci, med katerimi so tudi dr. Angelo Kukanja, Roman Pahor in Udovič.

Proti slovanski tiskani besedi

Ko so onemogočili pred vsem katoliški tiskarni v Gorici vsako delo, je ustanovil v Mirnu svojo lastno tiskarno Špacapan. Toda tudi temu niso dali dolgo živeti in junija meseca t. l. so mu zaprli za tri mesece tiskarno, češ, da je le nadaljevanje bivše katoliške tiskarne in da vrši izdajanje slovskih knjig v takih množinah propagando, ki je protidržavna.

Pri tem pa moramo omeniti še to, da so dobile vse tiskarne od kvestre poseben namig v obliki ukaza, s katerim se jim priporoča, da se ogibajo vsakega pa še tako majhnega tiskanja v slovensščini. Značilno je pri tem, da to ni izšlo v obliki dekreta, kot je sicer običajno. V knjigarnah so zaplenili večji del slovskih knjig, pustili so jim le nekaj, kar lahko še prodajajo, ne da bi smeli izdati, ali pa zložiti kaj novega. Ta ukaz je zlasti v tem času zelo čuden.

Postojna

Postojno modernizirajo. Vzdrževalci države ceste so že spomlad postavili nov drevored, cesto proti kolodvoru so asfaltirali, prav tako tudi pot k jami. Ob Pivki gradijo novo športno igrišče, na starem igrišču pa zraste v kratkem cel okraj novih vil. Preko igrišča približal žicam. Dobil je stra-

OKREVAJOČ

Ameriški senator J. H. Lewis iz Illinois, ki je na potovanju po Rusiji zbolel na pljučnici, a se mu je stanje izboljšalo, da je zdaj izven nevarnosti.

so že speljali dve novi cesti in ob njih bodo v kratkem začeli graditi 6 eno in dvo-nadstropnih hiš. Nova zgradba fašističnega zavetišča družbe "Italia Redenta" je že pod streho. V bližnjem Prestranku in Ubeljskem, ki sicer spada pod druge občinske uprave, a sta še vedno na Pivki, pa bosta v kratkem zgrajeni dve novi šoli. Prihodnje leto nameravajo v Postojni zgraditi še krito tržišče in novo postojno poslopje, v Stadenem pa vodovod. Tudi državno cesto od Sežane do meje preurejejo. Blizu Senožeč se bo novi del ceste odcepil od starega, ki zavije proti Razdrtem, ter se spet stekel vanj pri Hraščah. Tudi med Postojno in Kačjo vasio na meji bodo cesto preložili, tako, da bo ves čas tekla ob levi strani železniške proge.

Kakor bo mesto v gradbenem pogledu mnogo pridobilo, tako je vsakomur tudi jasno, kakšen pomen imajo te zgradbe v splošnem. Ze doslej je bila le redko katera nova hiša v rokah domačinov. Vse omenjene nove hiše pa bo sedaj v lastni režiji zgradilo in oddajalo v najem tržaško občinsko podjetje "Icam."

KRATKE VESTI

Pred goriškim sodiščem se je vršil proces proti 24 letnemu Ivanu Stiličju in 25 letnemu Radoslavu Rusjanu iz Kozane v Brdih. Obtožena sta bila, da sta zaradi vpoklica k vojakom nameravala zbežati čez mejo. Sodišče je ugotovilo, da prvi del obtožnice ni bil utemeljen, vključ temu ju je obsodilo na zaporno kazen po 6 mesecev in na globo po 1000 lir. Istega dne so čepovamski karabinjerji prijavi sodišču 29 letnega Alojzija Vonočnika iz Lokavice pri Kanalu, ki je prav tako brez potnega lista zbežal preko meje.

Smrtna nesreča. V bližini pomola sv. Karla v Trstu je neki tovorni avto povozil 8 letno deklico Stefanijo Pribarčičovo iz Pirana. Njen oče, ki je bil z otrokom v mestu in se je baš nameraval vrniti s parnikom v Pirah, je skušal sicer otroka, ki je silil s hodnika na cestišče, v zadnjem hipu še zadržati, vendar mu ga je avto iztrgal iz rok in povozil. Otrok je prišel z glavo pod kolesi, ki sta mu jo zdrobili.

Iz Gorice je v torek 17. sept. odpotovalo v vzhodno Afriko 300 vojakov, ki so pripadali 23. in 24. pešadijskemu ter 6. artiljerskemu polku. Na postaji so jim fašistične organizacije priredile velike ovacije. Prisoten je bil tudi goriški nadškof Margotti.

V Opatjem selu se je pripetila huda nesreča 10 letnemu Viktorju Vižintinu. Deček je splezal na drog, preko katerega je napeljan električni tok. Ker je bil tok visoke napetosti, je udarila močna iskra v nesrečnega fanta, čim se je približal žicam. Dobil je stra-

šne opekline in napol mrtev je diho 'novo poštno palačo. Ko padel z droga, tako si je zlo- so postavljali temelje za to mil še nogo. Prepeljali so ga stavbo, so moral kopati zelo v goriško bolnišnico. Njegovo globoko, da so prišli do žive stanje je resno.

Nekaj malih požarov. V Trstu je nastal požar na glavni železniški postaji. V neki sobi je bila oprema popolnoma uničena. Ogenj so še pravočasno opazili in ga pogasili. Istega dne je gorelo pri posestniku Ivanu Sančeroviču pri Sv. Ani. Pogorel mu je sviščar. Zaradi opeklin je tudi žival kmalu nato poginila. V bližini Prčedola pri Opčinah pa je zgorelo 90 ha gozda, ki je last sežanske in repenske občine.

V Trstu so umrli v prvih dveh dneh tega meseca poleg drugih 66 letni Robert Buda, 13-1. Marcel Babič in 85-1. Franjo Stranski.

V Puli že nekaj časa gra-

Na Sveti Gori pri Gorici je bila v nedeljo 8. sept. že tretja skupina romarjev iz Ljubljane. Po romanju so si ogledali Gorico, nato pa so se odpeljali v Trst in od tam nazaj domov.

TO IN ONO IZ DOMOVINE

Napadena

V Hrastju pri Pekrah so trije vinjeni delavci s koli napadli 21 letnega Ivana Maršarja ga pobili na tla. Na pomoč mu je prihitel njegov 44 letni stric Ivan Marš, pa so navališe na njega. Oba sta morala iskati pomoči v mariborski bolnici.

Pik muhe povzročil smrt

V Vozeku pri Sv. Marjeti ob Temnici, tako pišejo iz Maribora, je 10 letno posestnikovo hčerko Jožefo Krojsovo picila muha in deklica je podlegla zastrupljenju.

Lepa starost

V Mariboru je praznoval 95 letnico rojstva ustanovitelj mariborske reševalne postaje dr. J. Urbacek. Za ta slovesen večer so mu gasilci priredili slovesno bakljado.

Mesto k zdravniku — pod vlak

Dne 8. septembra je na tragičen način končal svoje mladostno življenje komaj 20 letni krojaški pomočnik Viljem Glaser iz Studene pri Mariboru. Domačin je dejal da gre k zdravniku, kajti bolehal je na jetiki, pa se je v bližini na štirje nedorastli otroci.

studenškega gozda vrzel pod lokomotivo vlaka, ki ga je vlekel do 300 m naprej in popolnoma razmesaril.

Most se je vdrl

Nevarna nezgoda, ki se je pa srečno iztekla, je zadela ravnatelja banovinskega arhiva g. Baša v Mariboru. Ko je vozil rimske starine iz Šmarja pri Jelšah v Maribor, se je pod težko naloženim tovornim avtomobilom v Lembergu vdrl most in je vozilo padlo v globčino. Ravnatelj ki je sedel na avtu, se je le malo poškodoval.

Trčenje vozil

V Spodnji Kungoti je tovorni avto zadel v dvovprežni voz s toliko silo, da je en konj poginil, drugi pa težko poškodovan. Marija Repolusk, ki je bila na vozu, je dobila nevarne poškodbe na obrazu.

V gozdu domuje

Iz Maribora poročajo, da trgovski potnik brez posla Karel Pipenbaher, že dalje časa stanuje v tezenskem gozdu brez strehe. Nič prijetno stanovanje, zlasti ker z njim delijo žalostno usodo tudi žena in štiri nedorastli otroci.

Radi denarja

Pred celjskim sodiščem se je zagovarjal 33 letni Viktor Gračnar, rojen v Trstu, ki je bil obtožen, da si je v času od 24. do 30. junija letos, ko je bil nastavljen kot glavni blagajnik zdravilišča v Rogški Slatini, prisvojil 65.000 Din. Gračnar je tajil krivdo, vendar, je bil obsojen na dve leti roboje in 5 letno izgubo častnih pravic.

Lovski izpiti

Radi nesreč, ki se dogajajo z orožjem, bodo morali od sedaj naprej lovcu polagati izpiti, da znajo kako ravnati z orožjem. Tako se poroča iz Maribora.

Prenovljena Kalvarija

V spomin 1900 letnice Kristusove smrti na križu, so nad Rušami na Stajerskem popolnoma prenovili prijazen hribski Kalvarijo. Blagoslov del se je izvršil na praznik rojstva Marije 8. sept. — Prva Kalvarija je bila na tem gričku postavljena že leta 1719. V teku let je delo precej razpadlo in letos so vse nanovo prenovili.

Strela

V četrtek 5. sept. je divjala nad Šmartnim v Rožni dolini pri Celju huda nevihta. Posestnikova žena Neža Brežnikova na Rožnem vrhu je ravno šlo skozi vrata, ko so je zabliskalo in strela je udarila naravnost v njo, da je bila na mestu mrtva.

Požar

V Prepoljah na Dravskem polju je zgorelo gospodarsko poslopje posestnika Alojzija Žunkoviča, ki trpi škode 35.000 dinarjev.

POIZVEDBA

Iščem Johna Maurina, krojača, doma iz vasi Vimioli pri Črnomlju, fara Nemska Loka ob Kolpi, Slovenija, Jugoslavija. Zglaš naj se sam, ali pa prosim tistega, ki ve za njegov naslov, naj mi piše, ker mu imam nekaj važnega sporočiti. Jos. H. Sterbentz, Sr., 307 Grant ave., Eveleth, Minn.

Društvo sv. Jožefa
štev. 53. K.S.K.J.
Waukegan, Ill.

35 letni jubilej 1900 — 1935.
Sprejema vse slovenske katoličane od 16. do 55. leta v odrasli oddelci; v mladinski oddelci pa od rojstva do 16. leta. — Seja se vrše vsako 2. nedeljo ob 9:30 uri zjutraj. Društvo ustanovljeno leta 1900. — Skupno šteje 451 članov(ice).
Nadaljna pojasnila se dobi ob sledečega odbora:

Frank Jerina, predsednik
Joseph Zorc, tamnik
Mike Opeka, blagajnik.

Društvo sv. Vida
štev. 25. K.S.K.J.
CLEVELAND, O.

Leto 1935.
Predsednik: Frank Habiček, 6310 Carl Ave.
Tajnik: Anthony J. Fortuna, 1093 E. 64th Str.
Blagajnik: Anton Korosec, 1063 Addison Rd.
Zdravniki: Dr. J. M. Seliskar, Dr. M. J. Oman, Dr. L. J. Perne in Dr. A. J. Perko, Dr. A. Skar in Dr. F. J. Kern.
Društvo zbora vsak prvi torek v mesecu v Knausovi dvorani ob 7:30 zvečer.

V društvu se sprejemajo članice od 16. dneva do 16. leta in se jim udajo štiri različne vrste zavarovalnine, od \$200.00 do \$2000.00.
V društvu se sprejemajo tudi otroci od 1. dneva do 16. leta in se jim udajo štiri različne vrste zavarovalnine, od \$200.00 do \$2000.00.
Za bolnišnično podporo pa \$1.00 in \$2.00 dnevne bolnišnične podpore, v slučaju bolezni, bolnik naj se maza pri tiskovni zbirni, da dobi zdravniški list in karto in naj se ravna po pravilih.

23 LET IZKUŠNJE
Pregleduje oči in predpisuje očala
DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8:30 zvečer.

IZ DEŽELE SUŽENJSTVA IN TRPLJENJA

Kako je prišlo do incidentov pri odhodu 11. letnika Gorica, v začetku sept. — Gotovo je čitateljem že znan incident, o katerem smo poročali, ki se je zgodil pri odhodu 11. letnika slovenskih fantov na bojišče v Abesinijo. Incident se je zgodil le po začetku nestrpljivih fašistov, ki ne morejo trpeti slovenske pesmi in slovenskega jezika. Vojaške oblasti so hotele ob priliki odhoda zlasti slovenskih fantov, dati temu odhodu poseben poudarek, ki naj bi se na zunaj izražal kot nekakšna spontana manifestacija v novo pridobljenih pokrajinah. Zato so oblasti vpoklicale vse fante naenkrat, da bi ta velika skupina z velikim navdušenjem, petjem in godbo, korakala skozi mesto. Toda, zaradi se je popolnoma ponesrečila in stvar se je spreobrnila v popolnoma drugačno smer, kot je bila nameravana. Mesto navdušenja za Italijo in za vojno, so se navduševali za popolnoma druge zadeve in vse se je spreverilo v pravo demonstracijo. Zato ni čudno, da vojaške oblasti niso mogle stvari na hitro urediti

Deklica z odprtimi očmi

PIERRE L'ERMITE
—
Prevod iz franco-
skega izvirnika

Napisi različnih smeri imajo za to množico ponočnjakov povsem jasen pomen... A kaj bi z njimi teta Cecilija! Kaj Rolanda, ki vse dotlej še ni videla lokomotive ali pa celo podzemne železnice.

Ubogi revni hodita po stopnicah gor... po stopnicah dol.

In spet gor... in spet dol. V svoji nevednosti sta šli skozi prepovedane prehode ter dospeli na povsem napačni tir.

Koliko hodnikov! Koliko stopnic!

"Kaj če bi se tu ustavili?" je zavzdihnila teta pred udobno, dolgo klopjo... "Tu se vsaj tla ne premikajo! Še nikoli nisem trpela na morski bolezn, zdaj se mi zdi, da me je popadla."

"Pa se ustaviva, za hip..."

"Tako je! Da se oddahnem... Da se nekoliko okrepčam; daj mi še malo mete."

"Ali vam je spet slabo?"

"Ne, mi je že boljše."

Tisti hip je pridrvel na postajo nov vlak... Zdelo se je, da je poslednji.

"Vstopite vsi!" je klical na vse grlo sprevodnik.

"Vsi," je ponovila teta.

"Hitro! Tecimo!..."

In obe ženski sta pohiteli na peklenski voz, ki je takoj odšel... hitreje neko kdaj prej, se jima je zdelo.

"Upajva, da se peljeva topot v pravi smeri!..." je šepetala teta.

"Da, upajva..."

"Dobro pazi... da ne prezreš postaje Sacre-Coeur."

"Ne... Pigalle!"

"Misliš?"

"Prav gotovo vem..."

Tako sta se peljali dolgih dvajset minut v skoro praznem vozu.

Pri izhodu je dremal sprevodnik na svojem stolu.

Postaje drevijo mimo...

Imena se pojavljajo iz mraku in izginjajo...

Rolandi se dozdeva, da nekatera že pozna... Toda ona sama ne ve več, pri čem je.

Nenadoma se vlak ustavi, tisti hip ugasnejo vse luči.

"Napaka v toku!" zavpije sprevodnik, ki se je mahoma prebudil.

K sreči se je vlak vstavil baš v postaji. Telefoni so zvonili. Sprevodnik, ki je šel vprašat, se je vrnil čez čas in zaklical:

"Vsi izstopiti!"

Nato se je obrnil k tovarišu, ki je plesal pred njim:

"Ena ura! Spat grem."

"Jaz tudi."

"Hitro! Tecimo!"

Teta Cecilija in Rolanda, ki so jima šele oči od teme, v katero se je bil voz pogreznil, sta se pritipali na prosto.

"Hitro! Tecimo! Tu je izhod! Hitro! Tecimo!"

"Kje smo?" vpraša ena.

"Ninam pojma!" odgovori druga.

Izenada vzklikne Rolanda:

"Oh, uboga moja tetka... Ne! To vendar ni mogoče! Ta bi bila zares prehuda!"

Rolanda je kazala s prstom na napis, ki se je blestel v rdečastih črkah in pred katerim sta obstali pred eno uro, ko sta šli proti postaji: Austerlitz!

"Evo, prišli sva spet tja, odkoder sva odšli!"

"Odkoder sva odšli?"

"Tako je."

"To je blazno! Blazno!"

Ko sta dospeli na vrh stopnic, sta ugledali most, reko, kolodvor in stražnike, morda prav iste od prej!

In dež je še vedno lil... In torbice, zavoji so jima viseli na rokah, vse teži in teži...

Teta Cecilija je začela ihteti To je konec. Nobenega koraka ne morem več narediti.

Tedaj se pa pokaže druga Rolanda:

Teta tu ni druge rešitve. Vidim, kolodvor, kamor sva dospeli, tja se bova vrnila."

"Vrnili!"

"Kaj hočete! Prebili bova noč na klopih v čakalnici... Za enkrat naju ne bo konec! Čez štiri ure bo dan... Pojavile se bodo kočije, laže si bova pomagali dalje. Zdaj sva v Parizu. Ni kaže nama drugega, nego da si pomagava kakor moreva in znava."

"Toda razloži mi, za božjo voljo, kako je to mogoče, da sva odšli pred dvema urama s postaje Austerlitz in sva zdaj zopet tu?" In kako je to mogoče, da je Roger Maude trdno obljubil, da naju pride počakati na kolodvor, pa ga ni bilo?"

"..."

"Zakaj ne odgovoriš?"

"Kaj hočete tetka, to sta dve skrivnosti poleg milijona drugih..."

Tedaj se izlije iz tete širok val nežnosti; objema, poljublja vsa iz sebe svojo nečakinja in dviga roke proti nebu:

"Uboga moja Rolanda, joj kam sem te peljala! Kaj bo z nama?"

"Zdaj se bova vlegli na klop, druga zraven druge. Boste videli tetka, da se bo vse dobro končalo."

XXIX. POGLAVJE

Naslednjega jutra ob pol desetih v temnem stanovanju Rogerjevem v ulici Charles-Nodier.

On sam je že odšel v pisarno.

Njegova mlajša sestra Valentina takisto.

Starejša, Adela, in njegova mati se pomenujeta brezskrbno v kuhinji pri beli kavi.

Stanovanje je še v neredu. V treh sobah zavajo nepospravljene postelje, razmetana oblačila... Težak vzduh leži v neprezračenih prostorih.

To stanovanje je povprečno stanovanje malomeščanstva, ki prehaja že v udobnejše razmere; velja letno 2500 frankov in je podobno zeleni pločevinasti torbi prirodoslovcev, v kateri je na videz vse, v resnici pa nič in stoji vedno pod Damoklejevim mečem šestmesečne odpovedi.

Tanke stene, preplepljene z modernimi tapetami, so "izdajalske" Zgoraj stanuje družina z enim otrokom, ki ga pa slišiš ves dan vekati... noben preprič v spodnji stranki ti ne uide... če te je volja, smeš poslušati prijetni glas sosedice na desni, ki poje "sopran" v baru Trianon, ali pa kašljanje ubogega jetičnika na levi, ki si pri vsakem prepihu na ulici izbljuje pljuča.

(Dalje)

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Značilna označba.

Brilijantno je neki pisatelj zapisal o Rusih: "En Rus je duševen velikan — ženi (genius.) Dva Rusa pomenita že neposredno razliko v mnenju. Trije Rusi so kooperative. In štirje Rusi so — revolucija." Označba je vsekako imenitna, značilna, ako se tiče pravih slovanskih Rusov, ne morda kakšnih "Rusov," kakršnih danes mrgoli, dasi ni prav ničesar ruskega na njih.

Dvomim pa, če bi dotični pisatelj znal tudi povedati, zakaj je tako pri Rusih. Pravih ženi je pri Slovanih in Rusih nikakor ne manjka. To stoji. Izbrabljene tega ženištva je druga zadeva. Razlika pri nazorih je tudi nekaj pristno slovanskega, toraj tudi ruskega. Saj včasih zapišejo tudi o Hrvatih, da dva Hrvata tvorita — tri stranke.

Kooperativa, zadruga, je enako nekaj pristno slovanskega, saj še danes obstaja med mnogimi Slovanii zadrugaška osnova pri družinah. Revolucija pa je precej trd oreh, ako kdo natanko ne pozna zgodovine vsaj pri Rusih. Pojasnilo v ti kočljivi zadevi ruske nemirne in revolucionarne narave je podal kratko in izrazito list "Koroški Slovenec" v številu 33, ki je zapisal:

Volga mati rodna, Volga ruska reka... Pred štiristo leti je car Ivan Grozni podaril kozakom reko Don, da ohrani njihovo naklonjenost. Nastala je preprosta pa mogočna kozaka država s svojo ustavo in vlado in narodom, ki se je sam imenoval kozaka vojska. Bila je živa meja na vzhodu ruskega carstva. Njihova svoboda je vabila mnoge, ki so se hoteli odtegniti davkom, postavam, sodniji ali službi pod carjem. Kozaki jih niso priznali za svoje, ostali so družbe nemirne in predrzne.

Stenja Rasin je bil eden njihovih, ropar in revolucionar je prvič podžgal kmete k upor, moril in požgal med kozaki, vespovsod niti nemir in sovražstvo. Kronika pripoveduje o njem, da je po nekem posrečenem izpadu v Perzijo, vračajoč se po Volgi z naropanim bogastvom, v

pijanosti vrgel ujeto perzisko princezino v valove Volge, ki ni videla lepšega daru od darila njegovega. Leto nanj se je z vojsko uprl carju, naščuval v boj kmete in reveže, bil nato poražen in v Moskvi, kjer stoji danes Ljenušina grobnica, obsojen v smrt. Umiral je s prošnjo 'Odpustite!' in s križem na čelu.

Odtlej se Rusija ni več pomirila. Stenja Rasin jo je naučil nasilnega, oboroženega upora, ki ga je vodil že on v znamenju razrednega boja proti bojarom, posestnikom, trgovcem in oblasti. Pozneje je bil poimenovan Pugačov in končno Ljenušina, katerega paroli "Vzemite ukradeni" in "Mir kočam — vojno palačam!" vodijo nazaj do Rasina.

Prave pragmatične slovanske zgodovine niti mi Slovani ne poznamo, ker je take zgodovine malo zapisane. Še manj je poznajo drugi. Pisatelj je morda dobro zadel, pa vsaj glede četrte točke gotovo le slučajno zadel. Zgodovina Rusov pa, ki ne našteva morda le posameznih dogodkov, ampak jim gre tudi na dno je toraj pragmatična, nam jasno kaže, čemu so štirje Rusi že prava — revolucija.

Ker so šli v zadnji revoluciji prav do skrajnosti, utegne jih to izužiti, da se s samo revolucijo radi revolucije prav ničesar ne doseže. Vrata za povratek v normalne razmere so zdaj odprta, če bodo pa revoluciji še naprej, jih lahko taka revolucija uniči. Zdi se, da so Rusi sami sili revolucije, in le kako "Rusi," ki pač niso nobeni Rusi, hočejo — zrevolucionirati ves svet, in to ne pomeni več, da "štirje Rusi tvorijo revolucijo."

KITAJSKI PREGOVORI

Olje in resnica končno vedno priplavata na vrh.

Na naglo vprašanje premišljeno odgovarjaj.

Kako naj cenim tvoje vrline, o čebula, če mi pri vsakem ugrizur priteko solze?

Veselje, da si dobro storil, je edino, ki ne premine.

Mnogo jih je trpelo zaradi govorjenja, nihče pa še ne zaradi molčanja.

Zbirka povestnih knjig

TA ZBIRKA TVORI ZELO ZANIMIVE POVESTI.

ČAROVNICA S STAREGA GRADA, povest iz srednjega veka	40c
CIGANOVA OSVETA, povest	35c
DEVICA ORLEANSKA, slika iz preteklih časov	35c
ELIZABETA, hči sibirskega jetnika	35c
FRAN BARON TRENK, vodja hrvatskih pandurov	35c
FRA DIAVOLO, povest iz roparskega življenja	40c
HEDVIKA, banditova nevesta	35c
KRVNA OSVETA, povest	25c
MATERINA ŽRTEV, pripovedka iz Dalmacije	75c
MRTVI GOSTAČ, povest	35c
MUSOLINO, ropar iz Kalabrije	35c
POŽIGALEC, zanimiva povest	35c
RINALDO RINALDINI, zanimiva roparska povest	45c
STRIC TOMOVA KOČA, povest iz suženjskega življenja	65c
TURKI PRED DUNAJEM, zgodovinska povest	45c
VELIKI VSEVEDEŽ, zbirka zanimivih in kratkočasnih spretosti	60c
ZADNJI DNEVI NESREČNEGA KRALJA, zgodovinska novela	65c
ZLATARJEVO ZLATO, zgodovinska povest	85c
ZMAJ IZ BOSNE, povest iz bosanske zgodovine	75c

Naročila je poslati na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

Dva, ki z enakim blagom trgujeta, se sovražita.

TO IN ONO

NAZIJSKE ORGANIZACIJE V NADLEGO NEMČIJI

Berlin, Nemčija. — Kakor se je izrazil neki vladni govor, ne gleda Hitlerjeva vlada nič kaj s prijaznim očesom na nazijske organizacije v Zed. državah, češ, da niso za nemško vlado nič drugega kakor nadlega in jo spravljajo v zadrego s svojim delovanjem. Od osrednjega nazijskega odbora je zato izšla odredba, naj se ne ustanavljajo nikake nazijske organizacije v Zed. državah, Angliji in njenih teritorijih, v Rusiji in v Avstriji.

ZNANSTVENIKI BODO ŠTUDIRALI ZLOČINCA

Bukaresta, Rumunija. — Kakor je bilo že poročano, je bil v mestu Jasi aretiran neki Basile Tsacuc, ki ima svoje vrstene zločinski rekord. Sam je priznal 21 izvršenih umorov, a se domneva, da jih ima še več na vesti. Njegova narava je nekaj tako karakterističnega, da so oblasti odredile, da bo prepeljan semkaj, da ga bodo znanstveniki lahko študirali. Med njegovimi žrtvami je tudi njegov lastni oče. Med drugim je priznal, da je na potovanju nekoč prosil nekega kmeta, ki je šel na trg v mesto, naj ga vzame na voz. Ta mu je ugodil, a v zahvalo je nato bandit ubil njegovo in njegovega malega sina, ki ga je imel oče pri sebi. Z vozom je nato sam odšel v

mesto in tam prodal kokoši, ki jih je imel kmet na vozu.

AVTO TEKMUJE Z VOJNO

Chicago, Ill. — Množina smrtnih nesreč, ki se pripetijo tukaj, kakor tudi po drugih ameriških mestih, bi ne bila v sramoto kaki mali vojni.

Od novega leta dalje je namreč bilo pobitih na ta način v chicaskem Cook okraju nič manj kakor 705 oseb. Med zadnjimi žrtvami je tri leta stari Wm. Murphy, kateri je bil pred svojim domom, 329 So. Racine ave., povožen do smrti od nekega neznanega voznika, ki je po nesreči brezobzirno oddirjal naprej.

O MOŽU IN ŽENI

Ali je ženska manj vredna nego moški?

Kdor bi hotel odgovoriti na to vprašanje, bi moral tudi povedati, da-li je ogenj več vreden nego voda.

Kdor misli, da je ženska napram moškemu duševno manj vredna, precenjuje razumsko plat. Nagonske sposobnosti so lahko dragocenejšje od sodb. slutnja je često več vredna od dokazov.

Moški je bolj produkt kulture nego ženska. Čemu bi ji vzeli ta naravni diih po vrtu, gozdu in travniku?

Ženska čednost je požrtvovalnost, moška pa junaštvo. Kar je ženski dražest, je moškemu duh.

Moški išče v ženski ljubico in dobi v nji v srečnem primeru ponovno mater.

Ženska je prednica vseh ljudstev.

ŠIPITE AMER. SLOVENCA!

RAZVESELITE

VAŠE DOMAČE IN DRUGE VAŠE PRIJATELJE V STAREM KRAJU S STENSKIM KOLE-DARJEM "AMERIKANSKEGA SLOVENCA" ZA LETO 1936!

Letošnji naši izletniki, ki so se podali na evharistični kongres v Ljubljano in na obisk svojih dragih domačih v Sloveniji nam sporočajo, da imajo v starem kraju silno radi naš stenski koledar, kakoršnega izdaja list "Amerikanski Slovenec" za svoje naročnike tu v Ameriki. Tamkaj ba je ne izdajajo slovenskih stenskih koledarjev v taki obliki, kakor mi tukaj.

Lansko leto so nekateri celo iz starega kraja pisali ponj. Znamenje torej, da je slovenski stenski koledar, ki ga izdaja naš list priljubljen in ga v starem kraju radi imajo.

Ker ga nam skoro vsako leto zmanjka, smo sklenili letos oglašiti naročanje koledarja predno bo šel koledar v tisk. In sicer bomo sprejemali naročanje za stenski koledar za v stari kraj DO 10. NOVEMBRA. Istotako naročanje od strani nenaročnikov tu v Ameriki. Po omenjenem datumu ne bomo sprejemali naročil za stenski koledar več, ker bo šel ob tem času koledar v tisk in ga bomo izdali le toliko več, kolikor bomo imeli naročil v naprej. To naj blagovolijo vzeti na znanje vsi naročniki, ker po omenjenem datumu bo za naročila prepozno.

Vsled visoke poštnine in drugih stroškov bo koledarju letos cena

20 CENTOV KOMAD S POŠTNINO VRED

Kdor ga želi naročiti svojim domačim, naj torej pošlje omenjeno svoto v poštinih znamkah ali v gotovini, ter zraven pravilni naslov osebe, kamor naj se koledar pošlje v stari kraj. Kakor hitro bo koledar izšel bomo koledarje takoj odposlali na vse naslove, na katere se bo naročilo koledarje.

Torej vsi oni, ki naročajo stenski koledar svojim domačim, ali svojim prijateljem in znancem v stari kraj, naj to store gotovo do datuma 10. NOVEMBRA 1935. da bo nam tako mogoče postreči vsem, ki želijo naročiti za stari kraj stenski koledar "Amer. Slovenca" za leto 1936.

Za naročilo se poslužite spodnjega kupona:

UPRAVA "AMER. SLOVENCA",
1849 West Cermak Rd., Chicago, Ill.

CENJENI: — Priloženo pošiljam znesek \$.....
kot naročila za..... stenske koledarje za leto 1936, katere prosim pošljite takoj, kakor hitro izide koledar na naslednji naslov:

IME:.....

NASLOV:.....

(Podpis naročnika)

Naslov:.....

TISKOVINE

vse vrste za društva, trgovce in obrtnike izdeluje lično in točno

Slovenska tiskarna
Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road,

Chicago, Illinois